

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consid. de amore proprio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

4. Si detestaris Ethnicam, qui cultum soli DEO debitum idolo exhibet, cur tu amorem soli DEO debitum creaturæ impendere non erubescis?

5. Si Mercator unionem pretij inæstimabilis empturus jam plurima talenta pro ea obtulisset, & postea ne obolum addere cogeretur, totum contractum rescinderet, an non stultum iudicares? Cur ergo tu, ut DEUM possideres, omnia alia reliquisti, & nunc ut minimam quampiam creaturam relinquere non debeas, conventionem retractas?

6. Si juxta commune Philosophorum axioma expulsio privationis debet præcedere formæ introductionem, quomodo tu introducere in cor tuum poteris DEUM, si prius amorem creaturarum, quæ est privatio amoris DEI non expuleris?

7. Si divitias tuas rapere quis conaretur, doleres, & omni conatu resisteres; cur ergo non resistis amori inordinato creaturarum, qui cor tuum eripere tibi conatur?

8. Arca DEI non operabatur stupenda illa opera, quamdiu idolum Dagon in templo stabat; quomodo tu sperare poteris, DEUM mira in templo animæ tuæ operaturum, si etiamnum aliqua creatura, quam velut idolum colis & amas, in eadem anima tua requiescat?

9. Filijs Israël non nisi in deserto manna datum est; quomodo tu à DEO veræ consolationis manna sperare audes, si in deserto, id est, liber ab omni creaturarum amore non existas?

10. Si Filius Principis de formi Filix mendici aut mancipij se desponsaret, insanum crederes, & ægrè ferres; cur tu Filius DEI cum sis, adhærere per amorem vilissimis creaturis & audes, & gaudes?

11. Ut te, aut alium videas in speculo, pulverem prius à speculo aut oculo abstergis, cur DEUM aspicere cupiens luctum creaturarum ab oculo mentis tuæ non separas?

CONSIDERATIO

DE AMORE PROPRIO.

1. Si aliquis te seduxisset, ut ob scelus patratum in carcere remi conjectus, & gravissimis supplicijs adjudicatus jam esses, an non, si postea à Judice per gratiam ex carcere dimittereris,

tereris, summo odio Seductorem hunc tuum prosequeris, & insignem de eo vindictam caperes? cur ergo non eadem agis erga amorem proprium, qui in peccatum te suis fraudibus pertraxit, ob quod æternis ignibus adjudicandus fuisset?

2. Si Famulus ille in agone summo pere doluit, quod tandem tali Domino servierit, qui cum ne per mediam quidem horam à morbo liberare potuit; quanto magis tu olim doleris, quod amori proprio servieris, qui summorum tibi malorum causa extitit?

3. Ei, qui semel in gravis momenti negotio te decepit, nunquam amplius fides; cur ergo amoris proprii ductum etiamnum sequeris, qui toties te decepit?

4. An non stultum diceres eum, qui neglecto sapientissimorum Virorum consilio, unius pessimi & insani hominis suasionem sequeretur? quanto stultior ergo tu eris, si neglecto DEI, Sanctorum, & omnium Bonorum consilio & exemplo, quo Mundum cum suis vanitatibus spernendum dicunt, solum proprium amorem contraria suadentem audias?

5. Cur miseram censes Regum Principumque conditionem, si Adulatoribus eos faciles nimis aures præbere advertis; & non potius miseriorem reputas statum tuum, qui tan noxio Adulatori, id est, Amori proprio tam cupidè ac pertinaciter auscultas?

CONSIDERATIO DE VOLUPTATUM AMORE.

SI, quidquid animam ex corpore tuo pellit tam studiose ac potenter arcere satagis, cur voluptates admittis, de quibus dictum nôsti: non permanebit Spiritus meus in homine quia caro est?

2. Fenellæ Reginae pomum, telis ad tactum erumpentibus plenum, si tibi insidiarum conscio offerretur, onni conatu respueres; cur pomum voluptatis tot malis gravissimum refertum tam ardentè expetis, & contrectas?

3. Dum iter facis, lutosam viam, quanto potes, studio declinas; cur ad cælum tendens ultro per viam lutosam voluptatum, non sine defectionis & salutis periculo, incedere affectas?

4. Quale scelus crederes illius, qui Christum ex sacro